

sær naar Moderen ved, at hun ved Fødselen faar nogle Penge at raade over og ikke bare maa tænke paa at hænge i saa længe som muligt med sit Arbejde for overhovedet at skaffe sig selv og Familien noget at leve af i de Par Dage, hun synes, hun er nødt til at ligge.

Jeg tror, de norske Kvinder har al mulig Grund til at være stolte af deres energiske Arbejde i det politiske Liv, hvoraf en for Kvinderne saa betydningsfuld Lov er et af de første Resultater.

Støt Landsforbundets Agitation ved at skaffe Abonnenter til Landsforbundets Blad.

Fra Udlandet.

De forenede Stater i Amerika.

I de fleste af Nordamerikas forenede Stater afgøres Forfatningsændringer ved Folkeafstemninger, men desuden skal Ændringen anerkendes af Nationalparlamentet i Washington.

Spørgsmaalet om Kvindevalgret foreligger i Øjeblikket i saa godt som alle de Stater, der endnu ikke har indført Reformen, og i saa godt som alle disse Stater hævder Sagens Modstandere, at dens Gennemførelse vil støde paa Vanskeligheder i Washington. For at lette dens Fremgang i hver enkelt Stat har Kvindevalgrettens Ledere nu bragt Spørgsmaalet frem for den højeste Domstol, Nationalparlamentet.

Den 3. Marts blev der afholdt et Møde mellem den nationale Valgrets-unions Ledere og en Komité for den nationale Folkeforsamling. Kvindernes Hovedtalere, Mrs. Antonette Funk og Mrs. Mc. Cornick, udtalte bl. a.: »Det kan ikke nytte, at d'Hrr. Kongresmedlemmer ryster paa Hovedet og fortæller os om den enkelte Stats Ret til at raade for sin Forfatning, thi vi Kvinder har Gang paa Gang set, hvorledes Nationalforsamlingen griber ind i Staternes Selvbestemmelsesret, naar det gælder Spørgsmaal af vidtrækkende national Betydning.«

Som Følge af Kvindernes Henvendelse er Sagen taget op til Debat indenfor Nationalparlamentet og der skal i en nær Fremtid stemmes om den. Afgørelsen vil komme til at foreligge i Form af en Resolution, der ikke kan gribe ind i de enkelte Staters Ret til at ændre deres Forfatning efter eget Forholdsbefindende. Hvis den vedtages, er der ingen Tvivl om, at den vil yde Sagen virksom Støtte; ligeledes maa det antages, at det vil være til stor Skade for Sagen rundt om i Staterne, hvis Resolutionen falder. Det kan derfor synes, at Kvindevalgrettens Ledere spiller højt Spil ved at indanke Sagen for højeste Instans. Men man tør sikkert gaa ud fra, at de har kendt Stemningen hos Nationalparlamentets Medlemmer, inden de bestemte sig for dette Skridt.

Herpaa tyder ikke mindst den Omstændighed, at det fremherskende Træk under hele Debatten har været Manglen paa virkningsfuld Opposition. De fleste Modstandere har forholdt sig gnavent tavse af Mangel paa Argumenter. Kun Senator Bryan fra Florida har ydet aabenlys Modstand i en lang Tale, hvormed han tolkede Sydstaternes Opfattelse af Kvinden som »Hjemmets Fæ«, »Arnens Lue«, »Mandens gode Engle« — kort sagt alle de Benævnelser, der reducerer Kvinden til enten Haremsdame eller Slavinde og som intet har at bestille med Nutidens Virkelighed. De øvrige, mere politisk kloge Modstandere har indskrænket sig til at tale om »Statsrets-Doctrinen«, og deres Argumentation er unægtelig langt farligere end Sydstatsmandens Bordtale.

Cuba.

Hvem der kender den vestindiske Ø og dens Kvinder maa forbavses over, at der i de sidste Aar er skabt en klog og vaagen Kvindebevægelse paa dette Sted.

Øens civiliserede Befolkning er af spansk Afstamning og har paa Grund af dens isolerede Beliggenhed været uden Berøring med Omverdenen gennem mange Aar. Men den Omstændig-

hed, at Cuba for ca. en halv Snes Aar siden frigjorde sig fra det spanske Herredømme har haft uhyre Betydning for dens Indbygges Udvikling. Ikke mindst fordi den Paaværkning, de nærmest har været Genstand for, er udgaaet fra Nordamerika. Heri ligger sikkert ogsaa Forklaringen paa, at dens Kvinder har dannet en Forening, af hvis Program følgende fortjener at nævnes:

1) En Reform af Lovene, saaledes at Kvinder kan opnaa Ansættelse i Statens, Provinsernes og Kommunens Tjeneste.

2) Fri Adgang for Kvinder til Beskæftigelse indenfor Handel og Industri samt lige Løn med Mænd, der er ansat herved.

3) Fri Adgang til alle Lærestalter samt til Kunstakademierne i de større Byer.

4) Adkomst til Tjeneste i Telegrafvæsenet og som Bogholdere i Forretninger, hvor der sælges Kvinde- og Børnetøj.

5) Reform af de Love, der angaar Kvindens økonomiske Frihed, Ædruelighedsarbejde og Beskyttelse af Emigranter.

7) Love angaaende uægte og forsoømte Børn samt Oprettelse af Børnasyler.

10) Beskyttelse for Kvinder, der uden egen Skyld er drevet til Prostitution og Bekæmpelse af den hvide Slavehandel.

13) Politisk Lighed for begge Køn.

Som det vil ses af Programmet, maa Cubas Kvinder begynde deres Frihedsarbejde lige fra Grunden. De besidder ikke engang de ganske almindelige Borgerrettigheder, der her i Evropa betragtes som en Selvfølge. Og det er meget betegnende, at de maa sætte den politiske Lighed som sidste Punkt.

Men tillige er det overordentlig glædeligt og tilfredsstillende at se, at disse Kvinder, der ikke blot maa arbejde sig frem paa bar Bund, men tillige maa virke under utrolig vanskelige Forhold og under Skyggen af Aarhundreders Fordomme, har formet et Program, der ikke blot kræver Rettigheder for